

tejo in sad nastavijo, se vršički vedno do nekterih listkov nad sadom prirežejo. Sad potem prav debel vzraste in prej dozori.

Konje nakupovala bo ces. kralj. komisija za nakupovanje vojniških konj iz Velike-Kaniže: 2. marca v Radgoni, 3. marca v Ljutomeru in 4. marca v Ormužu in sicer: največ boljših konj za oficirje po ceni od 300—500 fl., več konj za jezditelje od 158—169 centimetrov (ne pod 15 in ne čez 16 pesti) visokosti, in tudi nekaj konj za vožnjo od najmanj 161 centimetrov (15 pesti in 1 palec) visokosti, obedvojne po ceni od 200—300 fl. Vsaki konj mora vsaj 4 leta star biti, mlajši se le izjemno redko jemljejo. Tedaj kdor hoče sedaj svoje konje dobro prodati, naj jih povedane dni postavi v Radgono, v Ljutomer ali v Ormuž!

Sejmovi. 1. marca v Planini; 3. marca na Vranskem, v Lučanah, v Oplotnicah (sv. Barbara).

Dopisi.

Iz Maribora. (Vinorejska šola) je 15. febr. obhajala sklep šolskega leta 1876/77. z javno skušnjo, katera je zopet pokazala spretnost ravnateljstvo in učiteljev pa tudi vsakega lahko prepričala o koristi in potrebi ove šole za napredek v sadje- in vinorejstvu. Zato smo se močno začudili, da ni bilo skoro nikoga bolj odličnih ljudi navzočega, ako izvzamemo g. Scholza, deželnega poslanca in odbornika v Gradcu. Ni bilo ne Seidla, ne Wretzla, ne Mullé-ja itd., ki vendar radi zvonec nosijo v okrajnem zastopu, pri kmetijski podružnici, pri vinorejskem društvu in lani pri shodu vinorejcev. Seidl še baje nikoli ni bil v vinorejski šoli. Tudi drugih poslancev letos ni bilo tam. Učenci so vsi dobro, nekateri izvrstno odgovarjali. Občudovali smo spretno risanje, zlasti učenca Maršeca od sv. Lenarta v slov. goricah. Poduk se naslanja na ljudske šole in meri povsod na praktične potrebe; v sadje- in vinorejstvu je se vé da najbolj obširen, vendar obsega tudi vse, kar je védeči potrebno za umni napredek v živinoreji, čeljarstvu, poljedelstvu in sploh gospodarstvu. Jako dobro je, da morajo učenci trdno delati, to se jim tudi na rokah pozna. G. Scholz bil je jako zadovoljen in je dolžno zahvalo izrekel zlasti g. ravnatelju Goethe-ju, učencem pa je na sree govoril, naj bodo vrli misijonarji za napredek gospodarstva. G. učitelj Vajngerl je k sklepu učencem dal zapeti 2 nemški in 2 slovenski pesmi in zaslužil javno pohvalo, da je tako srčen in značajan bil in skrbel za čast Slovencev na tej šoli. Isto velja tudi o g. Jaksetu, ki je slovenske učence uril v slovenskem spisovanju. Učencev je bilo vseh 33 in izmed 13 tretjeletnikov je že 10 dobilo lepe službe.

Od sv. Roprta nad Laskim. (Okoren predstojnik.) Pri nas smo se starega in precej nem-

škutarskega predstojnika do'ust naveličali. Želeli smo dobiti novega, narodnega, lepo po redu krščanskega moža za oskrbnika srenjskih poslov. Vsled tega smo pri zadnji volitvi izvolili same vrle in značajne moževe v srenjski odbor. Volitev je bila 4. januarja t. l. Stari predstojnik je sedaj precej videl, da se bliža konec njegovemu županovanju in da bo moral račun položiti o srenjskih denarjih. Ali temu se skuša odtegovati, kolikor mu je le mogoče ter ni hotel sklicati novih odbornikov, da bi ti izvolili novega predstojnika in jergova 2 svetovalca. Drži županstvo nazaj, kakor da bi mačka za rep vlekel. Odborniki so čakali, ali pričakovali niso ničesar, naposled jim je potrpežljivosti zmajnkalo in so se pri ces. kralj. glavarstvu v Celju pritožili 30. januarja t. l. Ali na njihovo veliko začudenje niso bili oslišani in okorni župan še župani. Slišimo, da se bodo odborniki pritožili pri ces. kralj. namestniku v Gradcu ali se pa obrnoli do svojega poslanca v državnem zboru, do g. dr. Vošnjaka! Radovedni smo, kako bo se stvar razmotala!

Iz Ptuja. Zopet imam poročati obžalovanja vreden samomor, ki se je nedavno v našem mestecu prigodil. Dne 12 t. m. ustrelil se je okoli 18 let stari mladenič J. Gordan, pravijo, da zaradi nekega nesramnega ženstva. Pred nekaj leti je še tukajšnja šola obiskoval in že takrat mu je učitelj zavoljo nja nenavadne razposajenosti prekoroval, da ne bode naravne smrti umrl. Zgodilo se je žalibože tako; Čujte še drug jako zanimiv dogodek iz naših šol. Dne 8. t. m. po poludne po šoli pobegnila sta 2 učenca prvega razreda naše realne gimnazije: Janez Bizjak in Viktor Črni; prvi sin ptujskega črevljarja, drugi pa edino dete nekega bajtlarja iz mestne okolice. Izginila sta, da se nič ne ve kam, in do danes 19. t. m., ko to pišem, jima vkljub vsemu prizadevanju še niso prišli do sledi. Nekterim tovarišem sta baje pravila, da pojmeta „v Dravo“, drugim pa, da gresta proti Trstu in potem naprej v Ameriko. — Glejte, kako hitro, kako naglo zori „žlahni“ sad novodobnih šol! Ločili so šolo od nje matere sv. Cerkve, vzeli jo duhovnikom iz rok, in postavili si geslo: „krščanski nauk in duhovnike iz šole ven!“ Vsega šenta se zdaj šolarji učé, le samo straha božjega ne, zato gre pa vse naroba. Temu poročilu dostavljam prošjo do vseh prijateljev resnice: le marljivo objavljajte od vseh strani take in enake dogodke „nove“ šole, naj slovensko ljudstvo izvé, kam da nas ta nesrečni liberalizem pelja!

Od Kapele pri Radgoni. Dobro si podkuril ljubi „Gosp.“ našim „sršenom“. Prav do živega si njih spekel, ko si o njih nestrpljivosti spregovoril. Posebno prve dni so silno razdraženi izletavali iz svojih bednjev, obiskavali se med seboj, pritoževali se drug drugemu in zmirom še se kdekori brenčati in muviti čuje. Zaslišavši razgovore o g. Kocmutu in nekih sršenih, izposodijo si „Gosp.“ tudi šolski očetje, zbrisejo si očale, vteknejo si

na nos, berejo in prebirajo, gledajo se in sklenejo zaprositi gospoda podučitelja Miheliča, da piše „Slov. Gospodarju“ v njihovem imenu, kako najboljše vé in zna, naj za božjo voljo nikdo ne misli, da ima krajni šolski svet naglo pregnanje g. Kocmuta na svoji vesti. G. podučitelj se usmili, si nareže in namoči pero in pismeno uverava mnogobrojno čitateljstvo „Slov. Gosp.“: če bi kdo utegnil misliti, da so v našem šol. svetu tisti sršeni, bilo bi to natolcevanje, kajti krajni šolski svet je na bezprimerno naglem odstranjenju g. Kocmuta tako nedolžen, kakor postavim kamški strah ali kako novorojeno jagnje. Človek zares nevé, koga bi bolj pomiloval, kapelski šolski svet, ali pa čudnega advokata. Iskal sem v „Gospodarju“ sem ter tje, pa o kapelskem šolskem svetu nikder ni rečice. Prebravši ono umivanje spomnil sem se fabule, ki sem jo bral še kot fant. Lev pozval je prě nekđaj vso živino na svoj dvor, naj se potoži, komur se je kaj žalega storilo. Krava reče: meni je nekdo tele raztrgal. Hitro se volk oglasi: jaz ga nisem. G. podučitelj pravi, da bo ravno na pepelnico nastopil svojo službo že imenovani nadučitelj. Dobro ali! Radovedni pa smo, kaka bo pogača iz pepelnice kvasa? Če bo le na pol prejšnji podobna, bomo prav zadovoljni. Vi pa, dragi in nam nepozabljivi g. Kocmut! Prejmite našo iskreno zahvalo za vse Vaše trude, ki ste njih imeli učeči našo dečico; blagodarimo Vam iz cele duše za one mnoge lepe in koristne nauke, ki ste sadili v njihovo mlada srca v pravem krščanskem duhu in z očetovsko ljubeznijo; bodite osvedočeni da bo Vas ogromna večina kapelskih farmanov še leta in leta kot marljivega učitelja in zvestega rednika naše mile dečice v hvaležnem spominu imela. Bog živi Vas in blago tovaršico Vašo v našej sredini v stalnej sreči in popolnem zadovoljstvu še prav mnogo let!

V imenu mnogih farmanov Janko Kapelščan.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Nekđaj so stariši za božjo voljo prosili za oproščenje sinov od vojaštva, sedaj pa prosijo, naj jim jih med vojake vzamejo, ker ni dela pa ne zaslužka. — Državni zbor je 500.000 fl. občinam v D. Avstriji brez obresti posodil za popravljanje stez, mostov, da bi ljudje kaj zaslužili in se leži preživeli. To je že žalostno! — Za razstavo v Parizu l. 1878. se je vendarte dovolilo 600.000 fl. — Slavjansko pripravnišče v Brnu se bo začelo staviti z 60.000 fl. — Trst je zahteval za pomnoženje policajev 34.000 fl. podpore. poslanci so tirjatev odbili. Ministri so hotli Dux-Bodenbaškej železnici odpustiti 600.000 fl. letnih davkov in 1,200,000 fl. posoditi, poslanci so tudi to zavrgli. — V zbornici gosposki so naši škofje zmagali, večina gospodov je od državne zboru sprejeto postavo, po kateri bi se mogli židovje in kristijani križem ženiti, in tudi odpadli mešniki v za-

kon stopati, zavrgli. — V Gradcu bodo začeli vojake zbirati, če bo treba zasesti del sosedne Turčije, kedar počí boj med Rusi in Turki. — Ogerski ministri še se mudijo na Dunaju in slišati je, da bodo vse dosegli, kar Magjari zarad izdavanja bankovcev tirjajo; to je za Avstrijo malo veselo znamenje. — Donava je močno narastla in velik del Pešta je od vode poplavljen.

Vnanje države. Na Nemškem okoli Baireutha razsaja gladni legar; ubogi ljudje nimajo zaslužka in grozno stradajo. — Tudi na Danskem so državni poslanci delavcem v podporo morali dovoliti 5 milijonov danskih kron ali srebrnjakov. — Na Švicarskem so reke in jezera izstopila in delajo strašno povodenj. — Francozi imajo do l. 1880. generala Mak-Mahona za predsednika republike, potem pa hočejo pozvati orleanskega vojvodo kot kralja v Pariz in začeti boj zoper Pruse. — Angleži so na tihem poslali svojega ministra Beaconsfielda v Pariz, da bi z Francozi zvezo sklenil Turkom v pomoč. Bržčas ni opravil nič. — V Severni Ameriki se 14. febr. niso zamogli porazumiti, kdo bo novi predsednik republike.

Turške homatije. Sultan je vsled pijančevanja in grdega življenja znorel, bržčas ga bodo odstavili ali umorili; v Carigradu se je bati vsaki trenutek revolucije. Turki so strahovito razdraženi, ker vidijo, da ruskemu meču ne bodo več ušli; tudi proti Avstriji postajajo sumljivi in kupičijo vojakov na dalmatinski meji in delajo šance. V Bosniji se klatijo po deželi turški tolovaji in ropajo, požigajo kristijanske vesi, umarjajo možke in skrunijo žene in dekleta. Kar zamore, to beži v Avstrijo. Srbski in črnogorski knez sta poslala 4 poslance v Carigrad, da sklenejo mir z Turkom, pa bodo težko kaj opravili. — Rusi so sedaj v 5 mesecih proti Turkom zbrali kakih 600.000 mož; ali treba jim je še kakih 20 dni čakati, da jim 8000 pijonirjev na rumunskih železnicah položi nove, bolj ozke kolomaje za ruske vagoni, ki so ožji od rumunskih. Polaganje novih šinj stane 2 $\frac{1}{2}$ milijona rubljev, a potem je za silni boj vse pripravljeno.

Za poduk in kratek čas.

Iz Maribora v Solčavo in savinjsko dolino.

XI. Po noči se je nad Gornjigradom razlila močna ploha, ki je vroči svet razhladila, stezo oprala in zrak gostega prahu očistila, kar nam je bilo posebno všeče. Gornjegraški planinčanje, kakor sem zvedel, ne zaostajajo v napredku gledé gospodarstva; v dokaz temu so nam mlatilnice, kojih je že veliko v fari; pravijo, da jih je vseh 25 ter hvalijo dobroto hasnovite iznajdbe. Dobri g. dekan so v jutru dali zapreči svoja dva brza žoltka, ki sta nas kraj potoka Drete urno peljala naprej proti kranjskej meji do Nove Štife ali Marije-Zvezde. Lega njej je prav lepa; od daleč po-